

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. április 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt ... I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. október 9. napján kihirdetett Kb.II.55/2012/27. számú ítéletét megváltoztatja.

... I.r. vádlottnak az elsőfokú ítélet I. tényállási pontban értékelt köznyugalom elleni cselekményét a Btk.339.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés e) pontja szerint minősülő garázdaság büntettéként, míg a II. tényállási pontban írt köznyugalom elleni cselekményét a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett garázdaság büntettéként minősíti.

... I.r. vádlott vonatkozásában a ... II.r. vádlott javára kártérítés megfizetésére, továbbá az ezzel kapcsolatos illeték megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezéseket mellőzi, és a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. október 09. napján kihirdetett Kb.II.55/2012/27. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./, illetve e./ pontjába ütköző 2 rb., melyből 1 rb. folytatólagosan, társtettesként elkövetett garázdaság büntettéként, valamint 2 rb. a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségében, ezért - halmazati büntetésül -, 10 hónapi börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Az I.r. vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. Kötelezte az I.r. vádlottat, hogy kártérítés címén **1. sz.** magánfélnek 45.900 forintot, valamint eljárási illeték címén az államnak 15.000 forintot fizessen meg. Kötelezte továbbá az I.r. vádlottat, hogy kártérítés címén ... II.r. vádlottnak 84.000 forintot, valamint eljárási illeték címén az államnak 15.000 forintot fizessen meg. ... polgári egyén II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett garázdaság büntettéként, valamint a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségében, ezért - halmazati büntetésül -, 156 óra fizikai munkakörben végzendő közérdekű munkára ítélte. ... III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett garázdaság büntettéként, valamint a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségében, ezért -

halmazati büntetésül - 312 óra fizikai munkakörben végzendő közérdekű munkára ítélte. ... IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett garázdaság büntetésében, ezért 250 óra fizikai munkakörben végzendő közérdekű munkára ítélte. Kötelezte az I.r. vádlottat 72.219,- forint, valamint a II., III. és IV.r. vádlottakat személyenként egyezően 14.634 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott felmentés érdekében fellebbezett. Az I.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, és a lefokozás mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést. A II., III. és IV.r. vádlottak a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. Az ítélet a II., III. és IV.r. vádlottak vonatkozásában 2014. október 10. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.550/2015/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét tanácsülésen hagyja helyben. Észlelte a másodfokon eljáró ügyészség, hogy a katonai tanács megsértette a Be. 260. § (4) bekezdésében, és a Be. 341. § (2) bekezdésében írt rendelkezéseket, továbbá az ítélet 9. oldal 3. bekezdése névelírást tartalmaz, mert a II.r. vádlott felesége nem D.O., hanem B.né D.B. ezért ennek javítását indítványozta.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az eredetileg felmentés, illetve enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését kizárólag enyhítés érdekében tartotta fenn. Utalt arra, hogy védencének szolgálati viszonya 2016. március 31-ei hatállyal megszűnt, mivel ekkor lejárt az I.r. vádlott szerződése, és új szerződést nem kötöttek vele. Hivatkozott továbbá arra, hogy azon körülményre figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság őt előzetes bírósági mentesítésben részesítette, lehetősége van az I.r. vádlottnak visszakérülni az alakulatához közalkalmazotti státuszban raktárosnak. Abban az esetben azonban, ha a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott lefokozás katonai büntetést mellőzné, úgy lehetőség lenne a vádlottal újabb szerződést kötni, és továbbra is szerződéses katonaként teljesíthetné a szolgálatot. Indítványozta figyelembe venni, hogy a vádlott kiemelkedő szinten látta el a katonai szolgálatát, kizárólag a civil botlásai okoztak problémát. Az ügyben jelentős időmúlás következett be. Az, hogy az I.r. vádlott két évig ügyis próbaidő alatt áll, kellő visszatartó erő vele szemben. Indítványt tett továbbá arra, hogy a másodfokú bíróság mellőzze védencével szemben a ... II.r. vádlott javára megítélt polgári jogi igényről szóló rendelkezést, mert a védői álláspont szerint a kölcsönös bántalmazás során elveszített fog pótlására fordított összeg nem érvényesíthető polgári jogi igény keretében.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz. A fellebbezését kizárólag enyhítés érdekében tartotta fenn, és előadta, hogy nagyon megviselte a négy éve folyamatban lévő büntetőeljárás.

Az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be. 349. § (1) bekezdése alapján mellőzte a felülbírálatot a II., III. és IV.r. vádlottak esetében, figyelemmel arra, hogy vonatkozásukban az ítélet már jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be. 278. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor az ügy bíróságra érkezését követően mintegy egy év múlva intézkedett az ügy kitűzésére, valamint megszegte a Be. 341. § (2) bekezdésében írt rendelkezést, amikor az ítélet írásba foglalását követően nem intézkedett

haladéktalanul annak felterjesztésére. Megállapítható ugyanakkor, hogy ezek a mulasztások nem voltak lényeges hatással az eljárás lefolytatására.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt részletes vallomást tenni, rövid nyilatkozatot tett, melyben a felelősségét annyiban ismerte el, hogy a cselekmény bekövetkezését megelőzően nem hagyta el időben a szórakozóhelyet. A nyomozás során tett vallomásaiban tagadta a terhére rótt bűncselekményt, védekezést terjesztett elő, melynek lényege szerint mind a I., mind a II. tényállási pontokban írt cselekményekben nem ő volt a kezdeményező, hanem őt támadták meg és védekezett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a I. tényállási pont tekintetében az I.r. vádlott nyilatkozatával, illetve védekezésével szemben a tényállást a sértett vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, a rendelkezésre álló igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításai, valamint az okirati bizonyítékok, így különösen a sértett sérüléseire vonatkozó orvosi iratok alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács a I. tényállási pont kapcsán ítélete 6. oldal utolsó bekezdésétől a 8. oldal közepéig értékelte az általa megvizsgált bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan rögzítette, hogy az I.r. vádlott védekezésével szemben lényegében csak egymást alátámasztó, következetes, a vádlotti védekezést cáfoló bizonyítékokat tárt fel. A II. tényállási pont kapcsán az I.r. vádlott védekezése szintén megcáfолásra került. A II. és a III.r. vádlottak a tárgyaláson nem kívántak érdemi vallomást tenni, azonban felelősségüket elismerő nyilatkozatot tettek és fenntartották a nyomozás során tett vallomásaikat. A IV.r. vádlott a tárgyaláson vallomást tett, mely terhelő volt mind önmagára, mind az I.r. vádlottra nézve. A II. és III.r. vádlottak nyomozás során tett vallomásai beismerő tartalmúak voltak önmagukra nézve, és terhelőek voltak az I.r. vádlottra nézve. Nem tévedett tehát a katonai tanács amikor a vádlott védekezésével szemben a II., III. és IV.r. vádlottak mind önmagukra, mind az I.r. vádlottra nézve terhelő vallomásait, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásait, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, és az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításait fogadta el a tényállás alapjául. Az elsőfokú bíróság ítélete 8. oldal közepétől a 12. oldal utolsó előtti bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján, - figyelemmel a beszerzett személyügyi parancsra, illetve a vádlottnak a másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozatára -, a vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: 'Az I.r. vádlott szolgálati viszonya 2016. március 31-ei hatállyal a szerződésben vállalt szolgálati idő leteltével megszűnt. A vádlott jelenleg munkanélküli.'

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I.r. vádlott bűnösségére, és nem tévedett, amikor a vádlott testi épség elleni bűncselekményeit 2 rb. a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségében állapította meg. A rendbeliség tekintetében az elsőfokú katonai tanács az előterjesztett vádhoz igazodott. Észlelte azonban a másodfokú katonai tanács, hogy az I.r. vádlott köznyugalom elleni bűncselekményei tekintetében az elsőfokú ítélet rendelkező részében írt minősítés félreérthető. Ezen túlmenően a II. tényállási ponttal kapcsolatban téves a folytatólagos elkövetésre vonatkozó hivatkozás a garázdaság

büntette tekintetében. Bár a II. tényállási pontban leírt cselekmény folyamat volt, amelybe a II., III. és IV.r. vádlottak különböző időpontokban kapcsolódtak be, azonban egyetlen cselekményfolyamról van szó, így az egységet képez. Erre figyelemmel a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I.r. vádlottnak az elsőfokú ítélet I. tényállási pontban értékelt köznyugalom elleni cselekményét a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés e./ pontja szerint minősülő garázdaság büntették, míg a II. tényállási pontban írt köznyugalom elleni cselekményét a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett garázdaság büntették minősítette. Ettől eltekintve a másodfokú katonai tanács mindenben osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet 12. oldal utolsó előtti bekezdésétől a 15. oldal 2. bekezdéséig kifejtett igen alapos jogi indokolását. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor sem, amikor a Btk. 2. § (2) bekezdésének alkalmazásával az I.r. vádlott esetében nem az elkövetés, hanem az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta. Egyrészt a nyilvános rendezvényen történő garázdaság elkövetéséhez az elkövetés idején hatályos büntető törvény súlyosabb büntetési tételt fűzött, valamint az elbírálás idején hatályos büntető törvénynek a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezései is kedvezőbb az I.r. vádlottra nézve.

Az I.r. vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor az I.r. vádlottal szemben a rendelkező részben írt börtönbüntetést szabta ki. Nem tévedett akkor sem, amikor a korábban csak pénzbüntetésre ítélt I.r. vádlott esetében lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére. A próbaidőt is törvényes mértékben határozta meg. Helyesen járt el a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a korábban garázdaság büntette miatt már elítélt vádlottat lefokozás katonai büntetésre is ítélte, megállapítva, hogy ő éppen a korábbi elítélésre figyelemmel méltatlanná vált a rendfokozat viselésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ban írt büntetési célokat, így az enyhítésre, a lefokozás katonai büntetés mellőzésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú ítéletnek az I.r. vádlott vonatkozásában a ... II.r. vádlott javára kártérítés megfizetésére, továbbá az ezzel kapcsolatos illeték megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezéseket, és a már előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. A büntetőeljárás törvény a magánfél részére teszi lehetővé a polgári jogi igény érvényesítését, és a magánfél az ügy sértettje. Megállapítható azonban, hogy a jelen ügyben az elsőfokú bíróság olyan személy részére ítélte meg polgári jogi igényt, aki ugyan a cselekmény sértettje is, ugyanakkor ugyanezen cselekmény kapcsán az I.r. vádlottal egymást kölcsönösen bántalmazó személy, a csoportos garázdaságot társtettesként az I.r. vádlottal együtt megvalósító vádlott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetőeljárás során a polgári jogi igény érvényesítése, illetve annak megítélése kizárólag a sértetti pozícióhoz kapcsolódik, ezért a másodfokú bíróság az ilyen címen a II.r. vádlott javára kártérítés megfizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság az I.r. vádlott tekintetében - helyes indokainál fogva - helyben hagyta.

A másodfokú katonai tanács a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványának megfelelően az elsőfokú ítélet indokolása 9. oldal 3. bekezdését annyiban helyesbíti, hogy a D.O.név helyére B.né D.B. név kerül, figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlottal dulakodó II.r. vádlott feleségét így hívják.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. április 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2016. április 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
Iván Erika
bírószági ügyintéző